

Skatteministeriet

13. december 2020
J.nr. 2020 - 5183

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 107 - Forslag til Lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 11 af 7. december 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Claus F. Houmann

Spørgsmål

Der er mange faktorer, der påvirker land- og skovbrugets drifts- og indtjeningspotentialer forskelligt, og en forudsætning om en ens prisudvikling, særligt på lokalt niveau, er derfor ikke rimeligt. Vil ministeren derfor redegøre for, hvorfor bestemmelsen om at skovbruget ved vurdering af jordskatterne skal indekseres efter et landsdækkende indeks for landbrugsejendomme frem for efter lokale/regionale landbrugsejendomme fjernes?

Svar

Landbrugs- og skovejendomme bliver i dag vurderet og beskattet meget lempeligt, og land- og skovbrugsejendomme vil fortsat blive vurderet og beskattet meget lempeligt med det fremsatte lovforslag. Produktionsjord ansættes til en værdi, der typisk udgør ca. 1/3 af markedsprisen. Dermed beskattes land- og skovbrug af en væsentligt lavere værdi end andre typer ejendomme.

Endvidere beskattes produktionsjord med en særligt lav grundskyldssats. Baggrunden for den lempeligere beskatning af produktionsjord er, at jorden er en central produktionsfaktor for landbrugs- og skovdriften.

Det fremgår af ejendomsvurderingsloven fra 2017, at de nye grundværdier for produktionsjord for landbrugsejendomme skal fastsættes ved fremskrivning af den senest ansatte grundværdi for det pågældende areal på baggrund af enten kommunale, regionale, landsdels- eller landsindeks afhængigt af, hvad der er muligt for Danmarks Statistik at beregne på baggrund af faktiske salg. Skovejendommens produktionsjord skal fremskrives på baggrund af landbrugsindekset for landet som helhed.

Der findes således ikke et indeks for skovbrug, da der årligt kun sker omkring 200 salg med rene skovarealer i hele landet. Et indeks baseret på et begrænset antal handler vurderes ikke at kunne leve op til de statistiske krav om robusthed, der stilles til et sådan indeks.

Med det gældende regelsæt er det meget administrativt tungt at vurdere land- og skovbrug, ikke mindst når der sammenlignes med det årlige provenu. Skovbrugene skønnes i gennemsnit i 2020 at betale ca. 5.000 kr. i grundskyld. Staten via Naturstyrelsen skønnes at eje ca. 20 pct. af skovbrugene. Almindelige landbrug skønnes i gennemsnit i 2020 at betale ca. 11.000 kr. i grundskyld.

Med lovforslaget ligestilles land- og skovbrug, hvilket medfører en betydelig udviklingsmæssig og administrativ forenkling og dermed besparelse, bl.a. ved et fælles indeks for land- og skovbrug. Det bemærkes, at det fælles indeks i praksis først vil have konsekvenser fra 2023-vurderingen og beskatningen fra 2024.

0

Med det konkrete forslag om et fælles indeks kan der udarbejdes et såkaldt produktionsjordskort, som på baggrund af indgangsværdierne fra det tidligere vurderingssystem vil skulle danne grundlag for fremskrivning af produktionsjordsværdierne, hvilket indebærer en betydelig besparelse både i forhold til systemudviklingen og administrationen, da der

ikke vil skulle skelnes mellem landbrugsjord og skovarealer, når først produktionsjordskortet er fastlagt. Det bemærkes, at mange ejendomme både består af landbrug samt skov, hvilket medvirker til behovet for harmoniseringen. Uden denne harmonisering er der risiko for yderligere forsinkelse af vurderingerne for land- og skovbrug.

Skovbrugsjord vil dog fortsat have produktionsjordsværdier, som er væsentligt lavere end produktionsjordsværdierne for landbrugsarealer, da indgangsværdierne er lavere, og det alene er indekset til fremskrivningen (og dermed stigningen i procent), der er fælles.

Den foreslåede harmonisering vil ikke nødvendigvis være til ugunst for skovbrug, da den fremtidige prisudvikling for skovarealer kan vise sig at være hurtigere end for landbrugsarealer. Hvis det bliver mere attraktivt at eje skovarealer, vil priserne på skov stige. Det kunne fx være, hvis efterspørgslen på træ stiger, eller hvis efterspørgslen på naturaktiviteter som jagt, ridning m.v. stiger. Det vil kunne medføre prisstigninger på skov, som kan være højere end prisstigningerne for landbrug.

Hertil kommer, at lovforslaget indeholder andre initiativer, der lemper for skovbrug, herunder lempet vurdering af stuehusgrunde på skovejendomme, samt at fredskov i byzone kan betragtes som produktionsjord og dermed opnå en væsentligt lavere beskatning.